

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală privind-o pe

STRATIEVA Veronica XXXXX, născută
XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.06.2018– 07.07.2020;

Instanța de apel: 24.08.2020 – 24.11.2020;

Instanța de recurs: 25.01.2021 – 10.03.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 07 iulie 2020, Stratieva Veronica a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse de 2 ani închisoare.

Corpul delict – telefonul mobil de model „Huawei P9 Litle”, care se păstrează la partea vătămată Colesnic Aliona, s-a menținut conform apartenenței.

Mijlocul material de probă – purtătorul de informație electronică CD-R „FREESTYLE 700 MB” s-a menținut în materialele cauzei penale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Stratieva Veronica la data 06.01.2018, în perioada de timp între orele 18:00 – 18:30, acționând cu intenție directă, aflându-se în incinta frizeriei amplasate pe XXXXX, profitând de faptul că nu este observată de nimeni, pe ascuns a sustras telefonul mobil de model „Huawei P9 Litle” cu IMEI nr. XXXXX la prețul de 2640 lei, care era plasat pe scaunul de la intrarea în frizerie pentru alimentare cu energie, cu husa la prețul de

75 lei, cu care a părăsit locul infracțiunii, cauzând părții vătămate Colesnic Aliona daună considerabilă în sumă totală de 2710 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către apărătorul Chirtoacă Leonid în interesele inculpatei, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă sau pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, apelul apărătorului Chirtoacă Leonid în interesele inculpatei a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, în partea aplicării pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Stratieva Veronica a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare de 2 ani, iar în baza art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, obligând condamnată ca în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliu fără acordul organului competent.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că inculpata a comis infracțiunea imputată.

Instanța de apel la numirea felului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi caracterul și gradul prejudiciabil și de pericol social a infracțiunii săvârșită de inculpată, că a fost săvârșită intenționat, conform prevederilor art. 16 Cod penal o infracțiune ușoară (infracțiunea este mai puțin gravă), de personalitatea inculpatei, care este cu antecedente penale, fiind reținută în privința inculpatei starea de recidivă simplă. S-a reținut ca circumstanțe atenuante - recunoașterea vinei, căința sinceră și prezența a 2 copii minori la întreținere.

La caz s-a stabilit că instanța de judecată, la stabilirea pedepsei, a reținut ca circumstanță agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, însă circumstanța dată nu a fost inclusă în rechizitoriu.

Astfel, în cazul în care circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal nu a fost indicată în rechizitoriu, instanța de judecată, la stabilirea pedepsei, poate recunoaște această circumstanță ca agravantă, doar în cazul modificării acuzării în ședința de judecată în sensul agravării ei, în condițiile stabilite

de art. 326 alin. (2) Cod de procedură penală, prin urmare este cert că la stabilirea pedepsei instanța de fond nu putea să rețină circumstanța agravantă menționată supra din simplu motiv că aceasta nu a fost inclusă în rechizitoriu iar în ședința de judecată acuzarea nu a modificat învinuirea în sensul agravării.

La fel, la stabilirea pedepsei nu s-a ținut cont de personalitatea inculpatei, care a fost victima violenței domestice în familie, fiind victima relațiilor tensionante între părinți. Ulterior a fost victima unui viol la doar 15 ani, în perioada în care a trăit în concubinaj cu Danu Igor. Datorită vârstei minore, anturajului în care a fost crescută și educată, fiind agresată, emoțional, fizic și sexual s-a lăsat influențată de comportamentul antisocial al agresorului Danu Igor care a și determinat-o să comită prezenta faptă penală. Concluzia instanței în sensul dat s-a bazat pe faptul că din momentul ce concubinul agresor a fost privat de libertate iar Stratieva Veronica a fost plasată în Centrul de Plasament pentru copii de vârsta fragedă pentru 10 luni, viața și comportamentul său s-au schimbat, ea a realizat și a conștientizat acțiunile sale, nu a mai comis alte infracțiuni și în prezent duce un mod de viață corect și decent.

La momentul judecării de către instanța de apel, Stratieva Veronica crește 2 copii minori, la fel s-a angajat oficial în câmpul muncii la SRL “Evict-phone” în calitate de operator și a fost caracterizată ca o persoană responsabilă, atentă, și amabilă.

Astfel, instanța de apel a considerat că în privința inculpatei pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece în speță nu s-au depistat careva restricții privitor la aplicarea pedepsei închisorii, cu suspendarea executării ei pe o anumită durată de probațiune or, conform art. 90 Cod penal *„persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică”*.

Din considerentele date, instanța de apel a concluzionat justificată numirea pedepsei în privința inculpatei pe art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, cu fixarea unui termen de probațiune pentru o durată de 2 ani, ceea ce este perfect proporțională cu faptele comise, or, inculpata se v-a afla 2 ani sub supravegherea strictă a colaboratorilor serviciului de probațiune.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei, cu menținerea sentinței fără modificări, deoarece consideră că apelul greșit a fost admis.

În motivare recurentul a indicat că, decizia este atacată în partea stabilirii

pedepsei prea blânde inculpatei, fiindu-i aplicată neîntemeiat prevederile art. 90 Cod penal.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporită, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpată, precum și de către alte persoane.

Dispoziția art. 90 Cod penal, obliga instanța să indice în hotărâre, motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei. În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, la stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării, se admite numai luând în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia.

Prin urmare, instanța era obligată să indice care circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana inculpatei servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal, or aceasta nu este la prima abatere, anterior a mai comis infracțiuni similare, pentru care a fost condamnată, la caz a fost anunțată în căutare din motivul neprezenței în instanța de fond, examinând cauza în lipsa ei.

Ținând cont de prevederile art. 75 Cod penal, de persoana inculpatei și gravitatea infracțiunii comise de către ea, acuzarea de stat a considerat că, corectarea ei este posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare reală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva deciziei instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpată, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de aplicarea în privința

inculpatei a prevederilor art. 90 Cod penal, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub aceste aspect.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul critică decizia sub aspectul pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocând că, *hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, au admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanțelor și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, însă Colegiul analizând decizia atacată, conchide că temeiurile prevăzute de normele menționate supra, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Cu referire la criticele recurentului în partea aplicabilității prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpată, Colegiul susține integral statuările instanței de apel în acest sens, considerând că corect s-a dispus, la caz, suspendarea executării pedepsei stabilite inculpatei în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune, pe capătul de acuzare adus acestuia în temeiul art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru care i s-a stabilit pedeapsa de 2 ani închisoare.

Instanța de apel, a dat răspuns la toate cele invocate de partea apărării în vederea motivării soluției de admitere a apelului declarat. În acest sens, se apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelului în sensul aplicării în privința inculpatei a prevederilor art. 90 Cod penal.

Tot aici se menționează că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

De asemenea, Colegiul specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani

pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Respectiv, Colegiul penal remarcă că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz s-a realizat.

În speță, Colegiul penal reține că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, evidențiindu-se în acest sens că, acesta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de comiterea infracțiunii mai puțin grave (conform art. 16 Cod penal), are copii minori la întreținere, ce a permis instanței de apel de a conchide că corectarea inculpatei este posibilă prin aplicarea față de aceasta a unei pedepse cu suspendarea executării pe un termen de probațiune de 2 ani

Instanța de apel prin decizia sa a corectat eroarea comisă de prima instanță referitor la individualizarea pedepsei și descoperirea circumstanțelor ce nu au fost incluse în rechizitoriu.

Din atare considerente, sunt neîntemeiate alegațiile procurorului în partea privind excluderea art. 90 Cod penal și constată că concluzia instanței de apel privitor la faptul că corijarea inculpatei este posibilă și prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării acesteia, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul consideră că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar instanța ierarhic inferioară și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor din art. 61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilindu-i inculpatei o pedeapsă proporțională faptei comise.

Temei pentru modificarea pedepsei în privința inculpatei, Colegiul nu a constatat, iar pedeapsa stabilită de către instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatei, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale, prescrise de art. 414-419 Cod de

procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2020, în cauza penală privind-o pe **STRATIEVA Veronica XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Boico Victor